

รายการอ้างอิง

หนังสือและบทความในหนังสือ

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2548). ช่วยอันดามันเที่ยวอันดามัน: คู่มือแหล่งเที่ยว 6 จังหวัดอันดามัน. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- กิติมา สุรสนธิ. (2544). ความรู้เบื้องต้นทางการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ครุณี หรัณรักษ์. (2530). นิตยสาร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประมະ สตะเวทิน. (2546). การสื่อสารมวลชน : กระบวนการและทฤษฎี. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- ปาริชาต สถาปิตานนท์. (2545). ระเบียบวิธีวิจัยการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มาลี บุญศิริพันธ์. (2534). ภาควิชาทำนิิตยสาร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มาลี บุญศิริพันธ์. (2550). วารสารศาสตร์เบื้องต้น : ปรัชญาและแนวคิด. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ระวีวรรณ ประกอบผล. (2530). นิตยสารไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งทิพ วงศ์ปภิกร. (2548). ผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- วินิจ รังษี. (2549). อันดามันความลับแห่งเล็ก (หลักลึ้นสีนามิ). กรุงเทพฯ: บ้านพระอาทิตย์.
- วิรัช ลภวัตตนกุล. (2538). การประชาสัมพันธ์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชณุ สรวนันพิม. (2527). นิตยสาร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุกัญญา ตีราวนิช. (2528). ภาษาหนังสือพิมพ์และนิตยสาร. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาเพื่อการสื่อสาร (หน่วยที่ 10). นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

วิทยานิพนธ์

กนกพร วงศ์น่าน. (2549). บทบาทของหนังสือพิมพ์ท่องเที่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพใน 4 จังหวัดภาคเหนือตอนบน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาร่วมมวลชน.

กนกรรณ นะนะกร. (2542). การวิเคราะห์องค์กร รูปแบบและการนำเสนอเนื้อหาของนิตยสารสกุลไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนิเทศศาสตร์. สาขาวิชาการหนังสือพิมพ์.

กาญจนा ฐานีปกรณ์, (2544). รูปแบบการดำเนินชีวิตและทัศนคติของผู้อ่านชายต่อนิตยสารผู้ชาย กรณีศึกษานิิตยสารเอกสารไคร์ ฉบับภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาร่วมมวลชน.

ชาวนี สมบูรณ์. (2548). นโยบายและการวางแผนกลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์: ศึกษากรณีการพัฒนาการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอันดามันหลังประสบภัยพิบัติภัย ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. รายงานโครงการเฉพาะบุคคลปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาการสื่อสารภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.

ประชาต บุญคล้าย. (2548). การบริหารข้อมูลข่าวสารของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในภาวะวิกฤต: ศึกษาเฉพาะกรณีกรณีพิบัติภัย. รายงานโครงการเฉพาะบุคคลปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาการบริหารสื่อสารมวลชน.

รัชนี สนสนาดจิต. (2548). ทัศนคติและพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวต่างชาติ กรณีศึกษาหลังเหตุการณ์ภัยพิบัติภัย คลื่นยักษ์ Tsunami. รายงานโครงการเฉพาะบุคคลปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาการบริหารสื่อสารมวลชน.

วิธินี วรรณสกุล. (2542). การเปิดรับข่าวสารการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวในสภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนิเทศศาสตร์, สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ.

- วิภาลี จันทร์ใจน์. (2543). แนวทางการกำหนดนโยบายและการวางแผนประชาสัมพันธ์ พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณาวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาสื่อสารมวลชน.
- วนิดา รังสี, (2530). นิตยสารท่องเที่ยวภาคปีการท่องเที่ยวไทย 2530, สารนิพนธ์ปริญญาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณาวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์
- วิสุทธิ์ มั่นเม. (2549). กระบวนการผลิตข่าวภัยพิบัติทางสถานีโทรทัศน์ไอทีวี ศึกษากรณี ภัยพิบัติสึนามิ. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณาวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาการบริหารสื่อสารมวลชน.
- อดิศัย จาจุนดา. (2547). บทบาทของหนังสือพิมพ์ในการนำเสนอเนื้อหาด้านการส่งเสริมคุณภาพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณาวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาสื่อสารมวลชน.
- อนิพรา วุฒิสมบูรณ์. (2549). การประชาสัมพันธ์เพื่อพื้นฟูภาพลักษณ์การท่องเที่ยวชายฝั่งอันดามันของไทย หลังประสบภัยพิบัติสึนามิ โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภูมิภาคคุ้มครองฯ. รายงานโครงการเฉพาะบุคคลปริญญาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณาวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาการสื่อสารภาคีและเอกชน.
- อิสเรีย์ อชพงศ์สิน. (2548). บทบาทนิตยสารศิลปวัฒนธรรมในการสื่อสารด้านศิลปวัฒนธรรมไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณาวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาสื่อสารมวลชน.

Books

- Clason, W. E. (1973). *Elsevier's Dictionary of Library Science, Information and Documentation*. Amsterdam: Elsevier Scientific Publishing.
- Davinson, D. E. (1969). *The Periodical Collection: Its Purpose and Uses in Library*. London: Dentsch.
- Lasswell, H. D. (1948). *The Structure and Function of Communication*. New York: Harper and Row Publishers.
- McQuail, D. (1994). *Mass Communication Theory*. New York: Sage Publications.

- Shramm. (1964). *Mass Media and National Development*. Stanford, California: Standard University Press.
- Wolseley. (1965). *Understanding Magazines*, 2nd ed. Iowa: The Iowa State University Press.
- Write, C. R. (1975). *Mass Communication: A Sociological Perspective*. New York: Random House, Inc.